

א וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמֶר

רָמָה קִרְנֵי בֵיהוָה
כִּי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ:
כִּי אֵין בְּלַתְךָ

עֲלֶיךָ לְבִי בֵיהוָה
רָחַב פִּי עַל־אֹיְבֵי
ב אֵין־קְדוֹשׁ בֵּיהוָה
וְאֵין צוֹר כְּאַלֹהֵינוּ:

ג אֶל־תִּרְבּוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ

יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם

וְלוֹ נִתְּכְנוּ עֲלֵלוֹת:

וְנִכְשָׁלִים אֲזוּרוּ חֵיל:

וְרַעֲבִים חֲדְלוּ

וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה:

מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל:

מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם:

מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן

וְכִסָּא כְבוֹד יִנְחַלֵּם

וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תַּבַּל:

וְרַשְׁעִים בַּחֲשָׁף יִדְמוּ

עָלְיוּ בְּשָׁמַיִם יִרְעִם

וַיִּרָם קָרוֹן מְשִׁיחוֹ://

ד כִּי אֵל דְּעוֹת יְהוָה

ה קִשְׁתַּת גְּבָרִים חַתִּים

ו שִׁבְעִים בַּלְחָם נִשְׁפְּרוּ

ז עַד־עֵקֶרָה יִלְדָה שִׁבְעָה

ח יְהוָה מִמְּיַת וּמַחִיָּה

ט יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר

י מַקִּים מַעֲפָר דָּל

יא לְהוֹשִׁיב עַם־נְדִיבִים

יב כִּי לַיהוָה מִצְּקֵי אֶרֶץ

יג רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר

יד כִּי־לֹא בְכַח יִגְבֵּר־אִישׁ:

יה יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבָיו

יז יְהוָה יִדִּין אֶפְסֵי־אֶרֶץ

יח וַיִּתֶּן־עֹז לְמַלְכוֹ

VERSE 1. AND HANNAH PRAYED וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה. A late medieval tradition observed: "This teaches that women are obligated to pray, for Hannah used to pray eighteen *b'rakhot*" (Yalkut Shimoni, 1 Samuel 2.80). The Hebrew word for "eighteen" (*sh'moneh esreih*) designates the weekday Amidah.

VERSE 6. SHEOL וַיַּעַל. In the biblical age, most Israelites believed that the dead continued to exist in the netherworld called Sheol.

VERSE 10. AND TRIUMPH TO THE ONE WHOM [GOD] ANOINTS וַיִּרָם קָרוֹן מְשִׁיחוֹ. Literally, "raise the horn of God's anointed one." The song opens and closes on this specific image of triumph. In context, it anticipates Samuel's anointing David with a horn of oil (1 Samuel 16:13). As the Rosh Hashanah Haftarah reading, these concluding references to spiritual victory, divine judgment, and God's anointed one take on a messianic tone of promise. Michael Fishbane (commenting in *Etz Hayim*)

points out other Rosh Hashanah themes that are present in this Haftarah. The birth of a child is a microcosmic allusion to the birth of all of creation, which we celebrate on this day. In verse 3 of Hannah's prayer, she describes God as all-knowing. In verse 6, she refers to God as the One who determines our birth and death. And in verse 8, she speaks of the One who raises up and brings low.

B'rakhot that follow the Haftarah may be found on page 114.